

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

SPRENDIMAS

DĖL X. X. IR ADB „COMPENSA VIENNA INSURANCE GROUP“ GINČO NAGRINĖJIMO

2022-02-25 Nr. 429-63

Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir ADB „Compensa Vienna Insurance Group“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėja ir draudikas per tarpininkę UADBB „Aon Baltic“ (toliau – tarpininkė) sudarė Automobilių savanoriškojo draudimo (KASKO) sutartį (draudimo liudijimo serija (*duomenys neskelbtini*)), kuria draudiko parengtų Transporto priemonių savanoriškojo (KASKO) draudimo taisyklių (patvirtintų 2020 m. gegužės 19 d.) (toliau – Taisyklės) pagrindu nuo 2020 m. lapkričio 20 d. iki 2021 m. lapkričio 19 d. buvo apdrausti pareiškėjos turtiniai interesai, susiję su galima žala pareiškėjos automobiliui VW Tiguan (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)) (toliau – KASKO draudimo sutartis). Draudimo liudijime nurodyta, kad šalys susitarė dėl draudimo įmokos išdėstymo į 4 lygias dalis po 103,25 Eur, jas mokant tokia tvarka: 1) pirmąją iki 2020 m. lapkričio 20 d.; 2) antrąją iki 2021 m. vasario 20 d.; 3) trečiąją iki 2021 m. gegužės 20 d.; 4) ketvirtąją iki 2021 m. rugpjūčio 20 d.

2021 m. rugsėjo 27 d. pareiškėja, manydama, kad automobilis yra apdraustas KASKO draudimu, užpildžiusi pranešimą draudiko interneto puslapyje, informavo draudiką apie pastebėtus automobilio apgadinimus, galimai atsiradusius 2021 m. rugsėjo 24 d., tačiau draudikas informavo pareiškėją, kad KASKO draudimo sutartis buvo nutraukta nuo 2021 m. gegužės 6 d., nes pareiškėja laiku nesumokėjo draudimo įmokų, ir žala nebus administruojama.

Pareiškėja, manydama, kad draudikas nepagrįstai atsisako vertinti įvykį, pateikė jam 2021 m. spalio 18 d. pretenziją (toliau – Pretenzija), joje nurodė gavusi informaciją, kad jai adresu: (*duomenys neskelbtini*), buvo išsiųstas įspėjimas apie KASKO draudimo sutarties nutraukimą, tačiau jokių laiškų minėtu adresu ji negavo. Pareiškėja taip pat nurodė atidžiai peržiūrėjusi, kokias įmokas pavėlavo mokėti, ir pastebėjusi, kad du 2021 m. vasario 10 d. ir gegužės 10 d. tarpininkės siųsti pranešimai apie įmokas buvo gauti el. pašto dėžutės „šlamšto“ aplanke. Pareiškėja paaiškino jų nemačiusi iki tol, kol sužinojo apie nutrauktą sutartį ir patikrino minėtą aplanką.

Pretenzijoje pareiškėja taip pat nurodė, kad pagal Taisyklių nuostatas draudikas su klientu bendrauja elektroniniu paštu arba registruotais laiškais, tačiau nei vienu, nei kitu būdu jokių pranešimų iš draudiko pareiškėja negavo, tik iš tarpininkės gavo keturis pranešimus apie įmokas, iš kurių du buvo gauti el. pašto dėžutės „šlamšto“ aplanke. Pareiškėjos teigimu, nepaisydama to, kad KASKO sutartis buvo nutraukta 2021 m. gegužės 6 d., tarpininkė 2021 m. rugpjūčio 10 d. atsiuntė pranešimą, kad reikia sumokėti 103,25 Eur įmoką, pareiškėja reikalavimą įvykdė. Anot pareiškėjos, minėtame pranešime nebuvo informacijos apie KASKO sutarties nutraukimą, atvirkščiai, nurodyta, kad tarpininkė rūpinasi pareiškėjos interesų tinkama apsauga ir primena, kad nesumokėjus įmokos draudimo apsauga gali būti sustabdyta, tačiau tokiu atveju sutartis nenutraukiama ir pareiga mokėti įmoką išlieka. Be to, pareiškėja nurodė, kad Taisyklėse nėra punkto, leidžiančio draudikui nutraukti draudimo sutartį dėl įmokų vėlavimo, taip pat tai daryti neįspėjus kliento.

2021 m. lapkričio 9 d. atsakyme Nr. S-08111-21 draudikas nurodė pareiškėjos pretenzijas laiką nepagrįstomis. Draudikas paaiškino, kad draudėjas (šiuo atveju pareiškėja), vykdydamas draudimo sutartį, turi laiku ir tinkamai mokėti draudimo įmokas, ir teigė, kad visa

informacija apie mokėjimus ir jų grafiką pareiškėjai buvo pateikta. Nepaisydama to, pareiškėja laiku įmokų nemokėjo ir nenurodė to priežasčių. Draudikas taip pat nurodė, kad pareiškėja pati patvirtino gavusi pranešimus apie įmokas, o pranešimą apie KASKO sutarties nutraukimą draudikas paaiškino išsiuntęs pareiškėjos gyvenamosios vietos adresu ir negalėjęs pasirūpinti jo faktiniu įteikimu. Draudikas paaiškino, kad nuo KASKO draudimo sutarties nutraukimo ir antrosios įmokos mokėjimo termino iki norimo užregistruoti įvykio praėjo reikšmingas laiko tarpas, taigi, pareiškėja galėjo anksčiau suprasti, kad nesumokėjo įmokų, ir pasirūpinti tinkamu KASKO draudimo sutarties vykdymu.

Pareiškėjos draudiko atsakymas netenkino, todėl ji kreipėsi į Lietuvos banką su prašymu išnagrinėti su draudiku kilusį ginčą ir rekomenduoti KASKO draudimo sutartį laikyti galiojančia, taip pat užregistruoti įvykį ir atlikti žalos administravimo procedūrą. Keliamą reikalavimą pareiškėja grindė analogiškais nesutikimo su draudiko sprendimu motyvais, kurie buvo nurodyti Pretenzijoje, t. y. teigė, kad draudikas Taisyklių nustatyta tvarka neinformavo jos apie KASKO draudimo sutarties nutraukimą, pranešimų apie antrąją ir trečiąją įmoką pareiškėja nurodė nemačiusi, nes jie pateko į pareiškėjos el. pašto dėžutės „šlamšto“ aplanką, o ketvirtąją teigė apmokėjusi pagal tarpininkės atsiųstus pranešimus apie įmokas. Kreipimosi pagrindu Lietuvos banke buvo pradėta vartojimo ginčo nagrinėjimo procedūra.

2021 m. lapkričio 10 d. Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepimas į pareiškėjos kreipimąsi. Draudikas nesutiko su pareiškėjos nurodytais kreipimosi motyvais ir laikėsi pozicijos, kad KASKO draudimo sutartis buvo pagrįstai nutraukta nesumokėjus draudimo įmokų, apie kurias pareiškėjo buvo tinkamai informuota. Atsiliepime teigiama, kad, pagal Taisyklių 16.5.3 papunktį, pavėlavus sumokėti antrą ar vėlesnę draudimo įmokos dalis daugiau kaip 30 dienų, draudikas turi teisę, laikydamasis teisės aktuose nustatytų terminų, nutraukti draudimo sutartį apie tai iš anksto informuodamas klientą raštu elektroniniu paštu arba paprastu paštu. Draudikas paaiškino tinkamai informavęs pareiškėją apie KASKO draudimo sutarties nutraukimą paštu išsiųstu pranešimu, savo informavimo pareigą įvykdęs ir negalėjęs užtikrinti faktinio pašto siuntos įteikimo.

Draudikas taip pat nurodė abejojantis, ar pareiškėjai tarpininkės siųsti pranešimai apie įmokas iš tiesų buvo atpažinti kaip „šlamštas“ ir automatiškai perkelti į „Gmail“ el. pašto dėžutės „šlamšto“ aplanką. Draudiko turimais duomenimis, „Gmail“ el. pašto paslaugų teikėjas taiko 30 dienų saugojimo terminą laiškam, kurie atpažįstami kaip „šlamštas“, ir šiam terminui suėjus laišakai yra automatiškai ištrinami, todėl pareiškėja 2021 m. rugsėjo mėnesį neturėjo matyti „šlamšto“ aplanke esančių laiškų, gautų prieš daugiau nei 30 dienų. Be to, anot draudiko, keista ir tai, jog dalį tarpininkės pranešimų pareiškėja gavo į pagrindinį el. pašto dėžutės aplanką, o kitus į „šlamšto“ aplanką, nes pranešimai buvo siųsti iš to paties tarpininkės el. pašto ir tuo pačiu pareiškėjos el. pašto adresu.

Remdamasis atsiliepime nurodytais motyvais draudikas teigė neturįs pagrindo administruoti įvykio pagal KASKO draudimo sutartį ir prašė Lietuvos banke atmesti pareiškėjos reikalavimą kaip nepagrįstą.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Iš ginčo šalių pateiktų duomenų matyti, kad ginčas kilo dėl draudiko sprendimo nutraukti KASKO sutartį pagrįstumo ir tinkamo pareiškėjos informavimo.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas sutarčių laisvės principas: šalys turi teisę laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, jei tai neprieštarauja įstatymams. Civilinio kodekso 6.189 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią.

Civilinio kodekso 6.987 straipsnyje įtvirtinta, jog draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis. Taigi, draudėjas arba trečiasis asmuo draudikui moka draudimo įmokas, o draudikas, atitinkamai, teikia draudimo apsaugą.

Draudėjo (naudos gavėjo) pareiga mokėti draudimo įmoką išsamiau apibrėžta Civilinio kodekso 6.1004 straipsnyje. Pagal pirmąją šio straipsnio dalį, draudėjas (naudos gavėjas) už draudimo apsaugą privalo mokėti draudikui draudimo sutartyje ar įstatyme nustatytais terminais nustatyto dydžio pinigų sumą ar sumas. Draudimo sutartyje gali būti nustatyta, kad draudimo įmoka sumokama iš karto arba mokama periodiškai sutartyje nustatytais terminais. Kai draudimo įmoka (premija) mokama periodiškai, draudimo sutartyje gali būti numatytos teisinės pasekmės, jeigu per nustatytą terminą nesumokama eilinė įmoka (Civilinio kodekso 6.1004 straipsnio 2 dalis). Draudimo įmoka ir jos mokėjimo terminai nurodomi draudimo liudijime (Civilinio kodekso 6.991 straipsnio 1 dalies 7 punktą), pagal Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 92 straipsnio 1 dalies 5 punktą, draudimo įmokų mokėjimo tvarka ir jos nesilaikymo pasekmės taip pat privalo būti nurodytos draudimo taisyklėse (šiuo atveju Taisyklėse). Draudimo įstatymo 92 straipsnio 1 dalies 10 punkte nustatyta, kad draudimo taisyklėse nustatomos ir draudimo sutarties pakeitimo ir nutraukimo sąlygos

Draudimo įstatymo 96 straipsnio 1 dalyje taip pat numatyta, kad, draudėjui nesumokėjus draudimo įmokos ar jos dalies draudimo sutartyje nustatytu laiku (išskyrus atvejį, kai draudimo sutarties įsigaliojimas siejamas su draudimo įmokos ar jos dalies sumokėjimu), draudikas apie tai privalo pranešti draudėjui raštu, nurodydamas, kad per 30 dienų nuo pranešimo išsiuntimo draudėjui nesumokėjus draudimo įmokos ar jos dalies, ne gyvybės draudimo sutartis pasibaigs (išskyrus atvejus, kai draudimo sutartyje susitarta dėl draudimo apsaugos sustabdymo). Draudimo sutartyje gali būti numatytas ilgesnis už nurodytą terminą.

Nagrinėjamu atveju šalys susitarė, kad pareiškėja už draudiko teikiamą draudimo apsaugą sumokės bendrą 413 Eur draudimo įmoką. Draudimo liudijime nurodyta, kad įmoka skaidoma į keturias dalis po 103,25 Eur, ir nurodyti įmokų mokėjimo terminai: 1) pirmoji įmoka – iki 2020 m. lapkričio 20 d.; 2) antroji – iki 2021 m. vasario 20 d.; 3) trečioji – iki 2021 m. gegužės 20 d.; 4) ketvirtoji – iki 2021 m. rugpjūčio 20 d.

Draudimo įmokos mokėjimo tvarka ir jos nevykdymo teisinės pasekmės yra detalizuotos Taisyklių 16 dalyje. Pagal Taisyklių 16.2 papunktį, draudimo įmoka, jos mokėjimo terminai bei būdai yra nurodomi draudimo sutartyje, o, pagal 16.3 papunktį, draudimo įmoka ar jos dalis, jei draudimo įmokos mokėjimas išdėstytas dalimis, laikoma sumokėta, kai gryniesi pinigai įnešami į draudiko ar jo atstovo kasą ir išduodamas tai liudijantis dokumentas arba sumokama bankiniu pavedimu. Sumokėjimo data laikoma įmokos įskaitymo į draudiko ar jo atstovo sąskaitą diena. Akcentuojant tai, kad tarp šalių nėra ginčo dėl pirmosios draudimo įmokos dalies sumokėjimo, pažymėtina, kad Taisyklių 16.5.3 papunktyje nustatyta, kad, pavėlavus sumokėti antrą ar vėlesnę draudimo įmokos dalis daugiau kaip 30 dienų, draudikas turi teisę, laikydamasis teisės aktuose nustatytų terminų, nutraukti draudimo sutartį apie tai iš anksto informuodamas draudėją raštu (nurodytu elektroniniu paštu arba paprastu paštu). Iš bylos duomenų matyti, kad pareiškėja iš tiesų per nustatytą terminą nesumokėjo antrosios įmokos, todėl draudikas turėjo teisę nutraukti KASKO draudimo sutartį Taisyklėse ir teisės aktuose nustatyta tvarka.

Vertinant ginčo aplinkybes taip pat atsižvelgtina į Taisyklių 15 dalį, kurioje aptariama draudimo sutarties sudarymo, įsigaliojimo, vykdymo ir nutraukimo tvarka. Pagal Taisyklių 15.5.4 papunktį, draudimo sutartis pasibaigia draudiko iniciatyva nutraukus draudimo sutartį, kai teisės aktai ar draudimo sutartyje nustatyti pagrindai suteikia tokią teisę. Pagal minėtą papunktį, draudimo sutartis laikoma nutraukta nuo pranešimo apie sutarties nutraukimą nurodytos datos. Taisyklių 15.5.7 papunktyje nustatyta, kad draudimo sutartis taip pat laikoma pasibaigusia kitais įstatymų numatytais atvejais.

Sistemiškai su Taisyklių 15 ir 16 dalių nuostatomis turi būti vertinama ir jų 17 dalyje įtvirtinta draudėjo ir draudiko komunikacijos tvarka. Bet koks pranešimas, kurį viena draudimo sutarties šalis perduoda kitai šaliai, turi būti pateikiamas Taisyklių 17.1.1-17.1.3 papunkčiuose nustatytais būdais. Pagal Taisyklių 17.1.2 papunktį, toks pranešimas gali būti pateikiamas siunčiant paštu ar elektroniniu paštu draudėjo arba draudiko adresu, nurodytu draudimo sutartyje arba pranešime apie gyvenamosios vietos adresu ar elektroninio pašto pakeitimą.

Draudikas, kaip įrodymą, kad pareiškėjai buvo išsiųstas rašytinis pranešimas apie ketinimą nutraukti draudimo sutartį, pateikė korespondencijos siuntimo funkciją atliekančio savo partnerio el. laišką, kuriame nurodyta, kad pareiškėjai adresuota siunta adresu: (*duomenys neskelbtini*), 2021 m. balandžio 7 d. buvo perduota išsiųsti registruotu paštu (siuntos Nr. RD048497690LT). Draudikas pateikė ir akcinės bendrovės Lietuvos pašto pažymos Nr. 3-2022-00313 kopiją, kurioje nurodyta, kad draudiko partneris siuntą Nr. RD048497690LT išsiųsti pateikė 2021 m. balandžio 10 d., ji buvo adresuota pareiškėjai, nurodytas adresas:

(*duomenys neskelbtini*) (o ne (*duomenys neskelbtini*), kaip nurodė pareiškėja), (*duomenys neskelbtini*). Pažymoje nurodyta, kad siunta buvo atgabenta 2021 m. balandžio 13 d., tačiau įteikti jos nepavyko, dėl to buvo išspausdintas pranešimas, informuojantis apie gautą siuntą, ir paliktas gavėjo pašto dėžutėje. Joje taip pat nurodyta, kad, per nustatytą saugojimo terminą gavėjai nesikreipus, 2021 m. gegužės 18 d. siunta buvo grąžinta į Vilniaus logistikos centrą. Be to, teigiama, kad nėra galimybės pateikti siuntos grąžinimo siuntėjui (draudiko partneriui) patvirtinančių įrodymų. Draudikas pateikė Lietuvos bankui 2021 m. balandžio 6 d. datuoto pareiškėjai adresuoto pranešimo apie draudimo sutarties nutraukimą kopiją. Pranešime nurodyta, kad pareiškėja iki 2021 m. vasario 20 d. turėjo sumokėti 103,25 Eur draudimo įmoką. Pranešime taip pat nurodyta, kad, vadovaujantis Draudimo įstatymo 96 straipsnio 1 dalimi, nesumokėjus nurodytos draudimo įmokos draudimo sutartis bus vienašališkai nutraukta po 30 dienų nuo šio pranešimo išsiuntimo dienos, o atskiras pranešimas apie draudimo sutarties nutraukimą siunčiamas nebus. Taigi, draudikas pateikė įrodymus, kad pranešimas apie draudimo įmokų nesumokėjimą ir galimas to pasekmes (KASKO draudimo sutarties nutraukimą) buvo išsiųstas Taisyklių 16.5.3 ir 17.1.2 papunkčiuose nustatyta tvarka, kartu, vadovaujantis Draudimo įstatymo 96 straipsnio 1 dalies nuostatomis, tarpininkės nurodytu pareiškėjos adresu – (*duomenys neskelbtini*). Duomenų, kad siųstas laiškas buvo grąžintas ir draudikui tai būtų žinoma, byloje nėra.

Kita vertus, iš bylos duomenų galima spręsti, kad tarpininkė pateikė draudikui galimai neteisingą pareiškėjos adresą, nes pareiškėjos adresas anksčiau sudarytose draudimo sutartyse buvo ne (*duomenys neskelbtini*), o (*duomenys neskelbtini*). Būtent antrąjį adresą pareiškėja nurodė ir Lietuvos bankui, ir tvirtino, kad jokių pranešimų minėtu adresu negavo. Draudikas dėl šios aplinkybės Lietuvos bankui paaiškino, kad tarpininkė veikė pareiškėjos pavedimu ir interesais, būtent tarpininkė, inicijuodama KASKO draudimo sutarties sudarymą, nurodė pareiškėjos adresą (kuris galėjo būti klaidingai nurodytas tarpininkės duomenų bazėse ir naudojamas ne tik KASKO draudimo sutarties sudarymo atveju), todėl draudikas neturėtų būti laikomas atsakingu už tai, kad pareiškėjos pavedimu veikusi tarpininkė nurodė galimai netinkamus pareiškėjos duomenis (adresą). Draudikas paaiškino, kad tarpininkė turi prieigą prie jo informacinių sistemų, bet, sudarant KASKO draudimo sutartį, visų pirma veikė savo, o ne draudiko interesais.

Lietuvos bankas sutinka, kad svarbi yra aplinkybė, kad KASKO draudimo sutartis buvo sudaryta per tarpininkę, t. y. pareiškėja pasinaudojo tarpininkės paslaugomis (jos valdoma interneto svetainė www.draudimas.lt) ir joje pateikusi tarpininkės prašomą informaciją gavo draudimo pasiūlymą, kuris pareiškėją tenkino. Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad interneto svetainėje www.draudimas.lt paskelbtų naudojimosi taisyklių¹ 5.1 papunktyje nurodyta, kad, pasirinkdamas sudaryti sutartį šiame interneto portale, portalo lankytojas laikomas davęs tarpininkei aiškų ir neatšaukiamą nurodymą (pavedimą) pateikti portalo lankytojo pasirinktai draudimo bendrovei prašymą sudaryti jo nurodytos transporto priemonės valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartį arba jo nurodyto turto draudimo sutartį arba kelionių draudimo sutartį ir, draudimo bendrovei sutikus sudaryti draudimo sutartį, pervesti draudimo bendrovei portalo lankytojo sumokėtą draudimo įmoką, taip pat gauti iš draudiko ar jo atstovo draudimo liudijimą ir jį persiųsti portalo lankytojo nurodytu el. pašto adresu. Tų pačių taisyklių 5.2 papunktyje nustatyta, kad lankytojas laikomas davusiu tarpininkei aiškų ir neatšaukiamą sutikimą portalo lankytojo vardu pasirašyti draudimo sutarties dokumentus. Iš minėtų aplinkybių matyti, kad tarpininkė, sudarydama sutartis per minėtą interneto puslapį, veikia kliento pavedimu ir jo vardu.

Lietuvos banko vertinimu, nustatytos aplinkybės suponuoja išvadą, kad draudikas negalėjo būti atsakingas už draudiko informacinėse sistemose nurodyto pareiškėjos adreso teisingumą (nevertinant, ar galimai klaidingą adresą nurodė pati pareiškėja, ar tarpininkė), nes draudikas pats nerinko šios informacijos, ją pateikė pareiškėjos pavedimu veikusi tarpininkė. Atitinkamai konstatuotina, jog tai, kad draudikas Taisyklėse nustatyta tvarka išsiuntė pranešimą galimai neteisingu adresu, nepaneigia fakto, kad buvo įgyvendinti Taisyklių 16.5.3 ir 17.1.2 papunkčių reikalavimai.

Pareiškėja savo kreipimesi, be kita ko, teigė, kad nebuvo gavusi pranešimo apie antrąją draudimo įmoką, dėl kurios nesumokėjimo ir buvo nutraukta KASKO draudimo sutartis. Bylos duomenys patvirtina, kad nagrinėjamu atveju pranešimų apie artėjančius draudimo įmokų mokėjimo terminus siuntimo pareigą buvo prisiėmusi ir vykdė tarpininkė. Bylos duomenys taip

¹ <https://www.draudimas.lt/pages/taisykles>

pat patvirtina, kad pareiškėjai tarpininkė el. paštu atsiuntė prašymą sumokėti antrąją draudimo įmoką (prašymo Nr. AON-21-02-434955) ir jį pareiškėja 2021 m. vasario 10 d. gavo į savo naudojamą pašto dėžutę. Nors pareiškėja teigė, kad šį prašymą pamatė tik sužinojusi, kad draudikas nutraukė KASKO draudimo sutartį, kai patikrino el. pašto dėžutės „šlamšto“ aplanką, tačiau ši aplinkybė nepaneigia to, kad faktiškai pranešimas buvo išsiųstas ir gautas pareiškėjos el. pašto dėžutėje 2021 m. vasario 10 d. Be to, antrosios įmokos mokėjimo terminas buvo aiškiai nurodytas ir pareiškėjai išduotame draudimo liudijime. Šios aplinkybės suponuoja, kad pareiškėja buvo informuota apie įmokų dydžius ir jų mokėjimo terminus, tačiau įmokų laiku nesumokėjo, todėl draudikas, vadovaudamasis Taisyklių nuostatomis, turėjo teisę nutraukti KASKO draudimo sutartį.

Lietuvos bankas papildomai vertino aplinkybę, kad tarpininkė, nepaisydama to, kad draudikas buvo nutraukęs KASKO draudimo sutartį, vis tiek siuntė pareiškėjai pranešimus apie įmokas, ir paprašė draudiko paaiškinti, ar tarpininkei buvo žinoma apie KASKO draudimo sutarties nutraukimą. Įvertinus draudiko paaiškinimus ir pateiktus duomenis (įskaitant bendradarbiavimo su tarpininke sutartį), nustatyta, kad informacija apie nutrauktą KASKO draudimo sutartį buvo matoma draudiko informacinėse sistemose ir buvo prieinama tarpininkei, kuri turi prieigą prie draudiko naudojamų informacinių sistemų, todėl draudiko atsakomybės už tai, kad tarpininkė net ir po sutarties nutraukimo siuntė pareiškėjai pranešimus apie įmokas ir teigė, kad, jų nesumokėjus, KASKO draudimo sutartis gali būti sustabdyta arba nutraukta (taip galėdama sukelti pareiškėjai atitinkamų lūkesčių), konstatuoti nėra pagrindo. Draudikas negalėjo žinoti, kad tarpininkė siunčia pareiškėjai tokius pranešimus ir negalėjo kontroliuoti tokių tarpininkės veiksmų.

Atsižvelgiant į pirmiau išdėstytus sprendimo motyvus, konstatuotina, kad draudikas KASKO draudimo sutartį nutraukė pagrįstai ir nepažeidė teisės aktuose ir Taisyklėse nustatytos tvarkos (įskaitant informavimą apie sutarties nutraukimą), todėl pareiškėjos reikalavimai draudikui laikytini nepagrįstais.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis